

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.274/2018/7.

A tanács tagjai: . Vezekényi Ursula a tanács elnöke

. Bajnok István előadó bíró

. Tibold Ágnes bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Dr. Ulcsik Erika ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: Dr. Gyükér János ügyvéd

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A másodfokú bíróság neve és a felülvizsgálni kért jogerős határozat

száma: Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.254/2017/6. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és határozatának száma: Hajdúböszörményi
Járásbíróság 4.P.20.654/2016/15. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 127.000 (százhuszonhétezer) Ft felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak - felhívásra - 694.740 (hatszázkilencvennégyezer-hétszáznegyven) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] 2008. június 3-án a felperes mint adós és az alperes mint hitelező „kisvállalkozói jelzálog típusú devizahitel hitelszerződés” elnevezésű szerződést kötöttek. A szerződés I.1. és I.2. pontja értelmében az alperes az adósnak 54.390 CHF összegű kölcsönt nyújt, amelynek összegét az első folyósítástól számított maximum 1 évig tartja a felperes rendelkezésére. A szerződés I.4 pontja szerint a kölcsön folyósítása oly módon történik, hogy az alperes a kölcsön igénybe vett forint ellenértékét az aznapra hatályos X devizavételi árfolyamon átszámítva jóváírja a felperes számláján.
- [2] A szerződés I.5 pontja rendelkezik a kölcsön visszafizetésének

módjáról - egyebek mellett - akként, hogy amennyiben a törlesztés devizaneme eltér a folyósított devizanemtől, a törlesztés jóváírása az esedékesség napján érvényes X deviza eladási árfolyamon átszámítva történik. A kölcsönszerződések II. pontja határozta meg a kamatot, a díjat és a költségeket.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [3] A felperes keresetében a felülvizsgálati eljárás tárgya körében elsődlegesen a kölcsönszerződés létre nem jöttére, másodlagosan annak semmisségére hivatkozással, levezetett számítása alapján 6.947.359 Ft megfizetésére kérte kötelezni az alperest.
- [4] Álláspontja szerint a szerződés azért nem jött létre, mert egyrészt azt a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban rHpt.) 47. § (1) bekezdését megsértve az alperes részéről arra nem jogosult személyek írták alá. Másrészt a felperes szerződési akarata hitelfelvételre irányult, ehelyett az alperes pénzpiaci műveleteket, mögöttes befektetési jogviszonyokat hozott létre, amire a felperes szerződési akarata nem terjedt ki.
- [5] Másodlagos kérelmét arra alapította, hogy a perbeli szerződés a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 200. § (2) bekezdése, 205. § (1), (2)-(4) bekezdései, továbbá az rHpt. 210. § (2) bekezdése alapján semmis. Az árfolyamrés nem került a kölcsönszerződésben önállóan feltüntetésre, arról megfelelő tájékoztatást sem kapott, továbbá a hiteldíj részének tekintendő kamatot és díjat az alperes az rHpt. 210. § (3) bekezdésébe ütköző módon módosította egyoldalúan, mindez a szerződés semmisségét eredményezi. Semmisnek tartotta a szerződést azért is, mert annak tárgya csak CHF-ben van feltüntetve, folyósításra mégis annak forint ellenértéke került, és ebben történt a törlesztés is. A forint összeg feltüntetésének hiánya a szerződésben szintén a szerződés érvénytelenségét eredményezi.
- [6] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Határozatának indokolásában rámutatott, hogy a felperes a szerződés egyensúlyának felborulása miatti tisztességtelenségre is hivatkozott, de e körben felhívás ellenére sem terjesztett elő a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 121. §-ában foglaltaknak megfelelő határozott kereseti kérelmet. Egyébként annak elbírálására a járásbíróság nem is rendelkezett volna hatáskörrel.
- [8] Az elbírálható kereseti kérelem tekintetében rámutatott, hogy a perbeli szerződés érvényesen létrejött, azt az alperes részéről együttes cégjegyzési joggal rendelkező személyek írták alá.

- [9] Megállapította, hogy a peres felek az rPtk. 205. §-ának megfelelően, a szerződési akaratukat tükröző deviza alapú kölcsönszerződést kötöttek, befektetési szerződés közöttük nem jött létre. A létrejött szerződés tartalmán kívül eső, és az alperes érdekkörébe tartozó kérdés az, hogy az általa nyújtott kölcsönösszeg fedezetét milyen tevékenységgel teremti elő. E körben utalt a devizaalapú kölcsönszerzésekkel kapcsolatos perekben felmerült egyes elvi kérdésekről szóló 6/2013. Polgári jogegységi határozatban (a továbbiakban 6/2013. PJE határozat) foglaltakra. A perbeli szerződés nem minősül sem az rPtk. 685. § e) pontja szerinti fogyasztói, sem az rHpt. 2. számú melléklet III.5. pontjában meghatározott fogyasztási szerződésnek, mert azt a felperes kifejezetten üzletszerű gazdasági tevékenysége körébe történő felhasználás céljából kötötte.
- [10] Kifejtette, alaptalanul hivatkozott a felperes arra, hogy a szerződésben annak tárgya (a kölcsön összege) nem volt meghatározva. Az elsőfokú bíróság a 6/2013. PJE határozat és a deviza alapú fogyasztási és lakossági kölcsönszerződések tárgyának és törlesztő részletének meghatározásával kapcsolatos elvi kérdésekről szól 1/2016. PJE határozatokban (a továbbiakban: 1/2016. PJE határozat) foglaltakra utalva rámutatott, a felek között deviza alapú hitel- és kölcsönszerződés jött létre, amelyben a hitelezőnek és az adósnak a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozták meg (kirovó pénznem), és azt mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem). A kölcsönszerződésnek nem érvényességi kelléke a folyósítás napjának vagy az alkalmazandó átváltási árfolyamnak a tételes rögzítése, így még fogyasztási kölcsönszerződés esetén is teljesül az rHpt. 213. § (1) bekezdés a) pontja szerinti követelmény, a kirovó pénznem megjelölését tartalmazza a szerződés. Tekintettel azonban arra, hogy a perbeli szerződés nem minősül fogyasztási szerződésnek, így az nem ütközik a kizárólag fogyasztási kölcsönszerződésekre vonatkozó rHpt. 213. § (1) bekezdésében foglaltakba. A 2/2014. PJE határozatban kifejtettek is kizárólag fogyasztási kölcsönszerződésre vonatkoznak.
- [11] Az árfolyamrész, mint egyéb költség a szerződésben valóban nem került meghatározásra, de „ez nem az rHpt. fogyasztási kölcsönrel kapcsolatos szabályai között szerepel, hanem a fogyasztóvédelem egyéb szabályai körében.” Idézve az rPtk. 200. § (2) bekezdését az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a más jogági szabályokat sértő szerződés polgári jogi szempontból akkor minősül érvénytelennek, ha más jogági törvény kifejezetten rögzíti, hogy az adott jogi norma megsértése egyúttal a szerződés érvénytelenségét is okozza, továbbá ha az a törvény értelmezéséből, az összes körülményből következik. Mivel az rHpt. 210. § (2) bekezdése az rHpt. 213. §-ával ellentétben nem tartalmaz semmisségre vonatkozó jogkövetkezményt, ezért az árfolyamrész költségként történő feltüntetésének a hiánya miatt a perbeli szerződés sem minősülhet semmisnek. A perbeli szerződés II.5. pontja tartalmazza az egyoldalú hiteldíj emelésére vonatkozó

feltételeket. Amennyiben az alperes által alkalmazott egyoldalú kamatemelés nem felel meg az rHpt. 210. § (3) és (4) bekezdésében foglaltaknak, ahhoz jogszabály a semmisség jogkövetkezményét nem fűzi, hasonlóan az árfolyamrés költségként történő feltüntetésének a hiányához.

- [12] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét - helytálló indokaira utalással - helybenhagyta. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rámutatott, hogy az rPtk. 205. § (2) bekezdéséből és 523. § (1) bekezdéséből nem vezethető le a pénzösszeg meghatározásának egy kitüntetett módja, a kölcsönösszeg bármilyen olyan módon meghatározható, amelynek alapján a szerződés teljesítésekor a rendelkezésre bocsátandó pénzösszeg mennyisége meghatározható. Az rPtk. 231. §-ában foglalt diszpozitív szabályokra tekintettel nincs szükség arra, hogy a felek a szerződésükben meghatározzák a lerovó pénznemet, illetve a lerovó pénznemben kifizetett összeg kiszámításához szükséges árfolyamot.
- [13] A felperes fellebbezésében is az rPtk. 200. § (2) bekezdését és 234. §-át hívta fel keresete jogalapjaként, ezt meghaladóan olyan konkrét jogszabályhelyet, ami a felek között létrejött szerződés jogszabályba ütközésére utalna nem jelölt meg, csupán az rPtk. 205. §-át hívta fel, de az együttműködési és tájékoztatási kötelezettség megszegése önmagában a szerződés érvényességét nem érinti. Az rHpt. 210. § (2) bekezdése körében a felperes állításával szemben a perbeli szerződés tartalmazza a kamatot, díjat és minden költséget, ugyanakkor e rendelkezés megsértése miatt a nem fogyasztási szerződés érvénytelensége nem állapítható meg, az adott norma megsértéséhez a szerződés semmisség jogkövetkezményét nem fűzte.
- [14] A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes a kétnemű árfolyam nem fogyasztási szerződésben való tisztességtelenségére nem hivatkozott, a szerződés érvénytelensége megállapítását e miatt megtámadási okra hivatkozással nem kérte, ezért a szerződés érvénytelensége megállapítását az elsőfokú bíróság helytállóan mellőzte. Szemben a fogyasztási szerződéssel, a perbeli szerződés jogszabályba ütközés folytán fennálló semmissége (részbeni érvénytelensége) nem állapítható meg, ugyanakkor a perbeli szerződés rPtk. 210. § szerinti megtámadása az alperes által alappal hivatkozott elévülés miatt nem érvényesíthető. Megtámadási jogcím hiányában a szerződési kikötés érvényesnek minősül, azt a bíróság hivatalból nem tekintheti érvénytelennek, a fellebbezésben hivatkozott „köztudomású” tények csak a szerződés megtámadása és konkrétan megjelölt megtámadási ok esetében lettek volna vizsgálhatók, hasonlóan az alperes árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatásával összefüggő körülményekhez.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelmében - annak tartalma alapján - elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az

elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetének megfelelő határozat hozatalát, másodlagosan mindkét fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, a jogerős ítélet az rPtk. 200. § (2) bekezdésébe, 205. § (1) és (2)-(4) bekezdéseibe, 234. § (1) bekezdésébe, 523. § (1) bekezdésébe, az rHpt. 210. § (2)-(4) bekezdésébe ütközik.

- [16] Arra hivatkozott, hogy az eljárás adataiból megállapíthatóan vele nem ismertették a perbeli szerződés árfolyamkockázatra vonatkozó részét. Önmagában azon tényből, hogy a perbeli szerződés nem minősül fogyasztási kölcsönszerződésnek, s ezáltal az nem tartozik a kizárólag a fogyasztói szerződésekre vonatkozó jogszabályi rendelkezések hatálya alá, még az alperest terhelte az rPtk-ban foglalt tájékoztatási kötelezettség, aminek nem tett eleget olyan mértékben, hogy a felperes biztonsággal dönthessen a hitelfelvételről. Az alperes reklámtevékenysége is arra utal, hogy szándékosan megtévesztette az ügyfeleit.
- [17] Fenntartotta, szerződési akarata kizárólag hitelfelvételre irányult, de arra nem terjedt ki, hogy befektetési szolgáltatásra vonatkozó megbízási vagy bizományosi szerződést kössön, az alperes ennek ellenére a „felek közötti jogviszonyt mintegy fedezetként használta további befektetési ügyleteiben, és nem létező tranzakciókat épített a szerződésbe,” ebből következően a perbeli szerződés semmis.
- [18] Előadta, az eljáró bíróságok alaposnak találták azon hivatkozását, hogy a szerződés nem tartalmazza az árfolyamrést, mégis elutasították a keresetet azért, mert a felperes nem fogyasztó. Ugyanakkor e körben nem csak ezt kellett volna vizsgálni, hanem azt, hogy azáltal az árfolyamrés nincs benne a szerződésben felborult a szerződési egyensúly, mert ezen alperesi „nyereség” mögött nincs semmilyen szolgáltatás. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint helytálló volt az egyoldalú kamat-, díjemelésre és a szerződés egyéb egyoldalú módosítására történő hivatkozása, de ezt arra hivatkozással utasította el, hogy az rHpt. 210. § (3) és (4) bekezdése ehhez nem fűzi az érvénytelenség jogkövetkezményét. A jogalkotó azonban nem véletlenül rögzíti ezeket a követelményeket a speciális törvényekben, mely rendelkezések a jogerős ítélet értelmezése szerint feleslegesek.
- [19] A jogerős ítélet indokolása szerint az rPtk. 523. § (1) bekezdéséből nem vezethető le a pénzösszeg meghatározásának egy kitüntetett módja, ugyanakkor e rendelkezés szerint a hitelező meghatározott kölcsönösszeget ad az adósnak, aminek a visszafizetésére köteles. Az alperes ténylegesen nem a szerződésben rögzített CHF-et utalta és adta kölcsön, hanem egy bizonyos forintösszeget utalt át, holott a kölcsön teljesítéséhez az szükséges, hogy a hitelező a kölcsön tárgyát adja át az adósnak.
- [20] A jogerős ítélet iratellenesen állapította meg azt is, hogy a felperes nem hivatkozott az árfolyamrés nem fogyasztói szerződésben való tisztességtelenségére, és emiatt nem kérte a szerződés

érvénytelenségének a megállapítását, mert keresetének 3. pontjában ezzel ellentétesen kifejtette, hogy az árfolyamrés indokolatlan költségként jelentkezik az adósnál, aminek az alkalmazása tisztességtelen. Ezért a jogerős ítélet megállapításával szemben utalt a tisztességtelenségre, és kérte is emiatt a szerződés érvénytelenségének a megállapítását.

- [21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A Kúria a jogerős ítéletet a rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta és megállapította, az a hivatkozott indokok alapján nem jogszabálysértő.
- [23] A Kúria maradéktalanul egyetértett az eljáró bíróságokkal abban, hogy a peres felek között - részben ugyan az rPtk. 522. §-ában szabályozott hitelszerződés elemeit is tartalmazó - de a szerződés jellegadó rendelkezéseit (tartalmát) tekintve az rPtk. 523. §-ában szabályozott kölcsönszerződés jött létre, amely deviza alapú volt. A keresettel érintett szerződés megkötésének időpontjára tekintettel alkalmazandó rPtk. 207. § (1) bekezdése értelmében a szerződési nyilatkozatot vita esetén úgy kell értelmezni, ahogyan azt a másik félnek a nyilatkozó feltehető akaratára és az eset összes körülményeire tekintettel a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint értenie kellett. E szabály alkalmazásával az eljáró bíróságok a perbeli szerződést annak elnevezése és tartalma alapján is helytállóan minősítették, a felperes ugyanis nem tekinthető befektetőnek, sem a saját, sem más pénzt nem kockáztatta. A szerződésben rögzített összeget kölcsönként kapta, amit a megállapodásban rögzített feltételek mellett kellett visszafizetnie, ez a kölcsönszerződés ismérveinek felel meg, melynek során a pénzügyi intézmény pénzt biztosít az adós számára, ezzel szemben befektetési szolgáltatási tevékenység esetén a befektetési szolgáltató az ügyfél pénzével végez pénzügyi eszközre vonatkozó különböző pénzügyi műveleteket. Utóbbi tevékenységre vonatkozóan a peres felek szerződése semmilyen rendelkezést nem tartalmaz, a perbeli szerződés kölcsönügyletre vonatkozik, és a peres felek szerződési akaratára is kölcsönszerződés megkötésére irányult. Ahogy arra a perben eljáró bíróságok helyesen rámutattak, annak, hogy az alperes a kölcsönt milyen ügyletekkel fedezte, a perbeli jogvita szempontjából jelentősége nincs.
- [24] Helytállóan állapította meg a jogerős ítélet azt is, hogy a perbeli kölcsönszerződés a felperes által megjelölt okokból nem semmis. A per tárgyát képező szerződésben a felek meghatározták mindazokat a kérdéseket, amelyek az rPtk. 523. §-a értelmében elengedhetetlenül szükségesek, így a kölcsön összegét is. Az eljáró bíróságok jogszabálysértés nélkül állapították meg, hogy a kölcsönszerződés tartalmazza a kölcsönösszeget. Az általuk helytállóan felhívott 6/2013. PJE határozatból kitűnően a deviza alapú kölcsönszerződés

lényege, hogy az adós tartozása devizában van meghatározva, ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani, és az adós is abban köteles törleszteni. Tartalmazza a jogegységi határozat indokolása azt is, hogy deviza alapú kölcsönügyleteknél a kölcsönösszeg meghatározásának egyik tipikus módja, hogy a kölcsönt devizában határozzák meg, és a szerződés egyéb rendelkezései nem hagynak kétséget afelől, hogy a devizát a szerződésben meghatározott időpontban, a szerződésben – tipikusan – a kölcsönt nyújtó pénzintézet vételi árfolyamán kell átszámítani forintra, és ezt az összeget folyósítja a pénzügyi intézmény. Az adósnak pedig a kölcsön adott devizának megfelelő összegét és annak járulékait kell visszafizetni forintban, az aktuális eladási árfolyam figyelembe vételével. A kölcsönösszeg meghatározásának ilyen módja pedig – amilyen a perbeli szerződés is – megfelel az rPtk. 523. §-ában írtaknak. A Kúria ezen álláspontját az 1/2016. PJE határozatban megerősítette.

- [25] Alaptalanul hivatkozott emiatt a felperes arra, hogy a perbeli szerződés a fenti szerződéses konstrukció miatt „semmisnek” minősülne, az a kifejtetteknek megfelelően nem ütközik jogszabályba. A kölcsönösszeget pedig az alperesnek – a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal ellentétben – nem CHF-ben kellett folyósítani, hanem a felek megállapodásának megfelelően (kölcsönszerződés I.4 pontja) annak forint ellenértékét kellett a felperes rendelkezésére bocsátani, ami megfelelt az rPtk. 277. § (1) bekezdésében foglaltaknak.
- [26] A felperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott arra, hogy az árfolyamkockázatról megfelelő tájékoztatást nem kapott, ezzel az alperes megsértette együttműködési kötelezettségét. A Kúria e körben utal a 6/2013. PJE határozat 3. pontjában írtakra, amely ugyan tájékoztatási kötelezettséggel kapcsolatosan, de az együttműködési kötelezettség esetleges megsértése esetére is megfelelően irányadóan rögzíti, hogy ezen kötelezettség megsértéséhez sem az rPtk., sem az rHpt. nem fűzi a semmisség jogkövetkezményét, emiatt a szerződés nem jogszabályba ütköző, ahogy arra a másodfokú bíróság helyesen rámutatott.
- [27] A felperes felülvizsgálati kérelmében az rHpt. 210. § (2)-(4) bekezdéseiben foglaltak megsértését állította. A Kúria egyetértett a jogerős ítélet megállapításával, miszerint a perbeli szerződés az rHpt. 210. § (2) bekezdésébe nem ütközik. A szerződés a kamatot tartalmazza, ennek hiánya egyébként a szerződés létre nem jöttét eredményezné. Ha a hivatkozott bekezdésben felsorolt egyéb tartalmi elemek és a díjak, egyéb költségek a szerződésben nem szerepelnek, annak egyedüli jogkövetkezménye az, hogy azok nem érvényesíthetők. A szerződéskötés idején hatályos rHpt. 210. § (3)-(4) bekezdése lehetővé tette meghatározott feltételek fennállása esetén a szerződésnek akár az ügyfél hátrányára történő módosítását is. A felperes felülvizsgálati kérelmében ezen feltételek fennállásának hiányára nem hivatkozott, hanem azt állította, hogy az ezzel kapcsolatos szerződési feltételek tisztességtelenek. E körben a

Kúria az alábbiakra mutat rá.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott szerződési feltételek (árfolyamrés, egyoldalú szerződés módosítást lehetővé tevő szerződéses rendelkezések), az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelensége nem volt jelen perben vizsgálható. Az elsőfokú bíróság ítélete többek között azt is tartalmazza, hogy a felperes a tisztességtelen szerződési feltételekre keresetét joghatályosan nem alapította, de ha azt tette volna, annak vizsgálata a járásbíróság előtti eljárásban nem lett volna lehetséges (rPp. 23. § (1) bekezdés k) pont). Erre a körülményre a jogerős ítélet is utal. Mivel a felperes által állított egyes szerződéses rendelkezések tisztességtelensége jelen járásbíróság előtt indult eljárás tárgyát nem képezte, nem képezhette, így ez a kérdéskör a felülvizsgálati eljárásban sem volt érdemben vizsgálható.

- [28] A Kúria a felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott megtévesztéssel kapcsolatban a jogerős ítéletben kifejtettekkel maradéktalanul egyetértett. A megtévesztés nem eredményezi a szerződés semmisségét, hanem megtámadási ok, amelyen alapuló keresetet a megtámadásra nyitva álló határidőn belül kell előterjeszteni, amelyre nem került sor, ez kizárta a megtévesztéssel kapcsolatos felperesi előadás érdemi vizsgálatát.
- [29] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [30] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban is pervesztes felperest az rPp. 270. § (1) bekezdése szerint irányadó 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes - 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései, 4/A.§ (1) bekezdése alapján a pertárgyérték és a kifejtett jogi képviseleti tevékenység mérlegelésével megállapított - az áfát is magában foglaló ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének a megfizetésére. Az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a felperes köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59.§ (1) bekezdése, 74. § (3) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. r. 13.§ (2) bekezdése alapján.
- [31] Az ítélet ellen a felülvizsgálatot az rPp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.
- [32] A Kúria a döntését tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2019. március 28.

Dr. Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István sk. előadó bíró, Dr. Tibold Ágnes sk. bíró

A kiadmány hitelél:

/Seres Józsefné/
tisztviselő